

Manifest sobre horaris comercials

La Fundació Barcelona Comerç vol manifestar el seu desacord més radical davant l'anunci que ha fet el secretari d'Estat de Comerç, Jaime García-Legaz, de modificar profundament l'actual legislació comercial mitjançant un Reial Decret-Llei, d'obligat compliment per a totes les Comunitats autònomes, obviant les competències plenes transferides en matèria de comerç.

El comerç urbà de Barcelona és, des de sempre, un dels motors principals de l'economia de la ciutat i ho continua sent avui dia. Els més de 35.000 comerços i els 70.000 establiments de serveis de comerç, estesos per tota la trama urbana, aporten aproximadament el 30 % del PIB de la ciutat i, abasteixen amb escreix les demandes dels ciutadans i les dels gairebé 8 milions de turistes que ens visiten. L'equilibri entre els diferents formats comercials és un fet que fa de Barcelona una ciutat de comerç reconeguda arreu.

El decret anunciat, amb el paraigües d'una pretesa liberalització en matèria d'horaris comercials i de promoció de les vendes, ens condueix inexorablement cap a la destrucció d'una bona part d'aquest comerç. En efecte, la nova legislació modifica la Llei de Comerç de Catalunya, augmentant fins a 90 hores setmanals l'obertura dels comerços, permet que els establiments comercials de qualsevol activitat, fins a 300 m², obrin tots els dies, incloent diumenges i festius.

El decret modifica, així mateix, la legislació de les "zones turístiques", obligant als ajuntaments de catorze ciutats, entre elles Barcelona, a fixar, almenys, una zona turística, la qual cosa permetrà que els comerços de qualsevol activitat i mida, situats a la "zona turística" obrin tots els dies de l'any.

La fal·laç afirmació de que la situació actual no permet perdre les compres dels turistes que voldrien, però no poden fer-les els diumenges perquè les botigues són tancades, no és gens creïble. Els turistes que ens visiten es queden 3 dies de mitjana a la nostra ciutat i en conseqüència sempre disposen almenys de 2 dies per comprar el que desitgin. On està el problema?, d'on es preveu l'increment de les vendes?

Les dades oficials contrastades fan pal·les aquesta afirmació: Barcelona és la segona ciutat europea en facturació per compres de visitants estrangers, només per sota de Londres i dobla la xifra de vendes de Madrid. I això sense comerços els diumenges.

També, i no és un tema menor, el decret modifica la normativa catalana sobre les rebaixes, deixant a mans dels comerciants, individualment, la determinació de quan volen fer-les, sense limitació de temps, i permeten la venda d'articles "específicament per a les rebaixes", així com que a la botiga coexisteixin: saldos, ofertes i els articles "rebaixats". Tota una perversió que dificultarà, i

molt, la competència entre el nostres comerços de proximitat i els grans comerços, cadenes i grans superfícies, ja que les possibilitats de disposar de mercaderies és fàcilment al seu abast, encara que sigui reduint la qualitat.

El decret que vol imposar ara el govern del Partit Popular sembla perseguir allò que des de fa anys pretenen les grans empreses comercials, decantar cap els seus negocis un major nombre de compradors, la qual cosa tan sols és possible amb mesures com l'anunciada. En efecte, la quantitat de diners disponible per les famílies per fer les seves compres continuarà sent la mateixa, no compraran més per que els comerços siguin oberts més hores i més dies, sembla evident, per tant, que l'únic que pot pretendre el decret és decantar aquestes compres cap a determinats formats comercials, sense tenir en compte el petit i mitjà comerç urbà.

Addueixen els qui voldrien que es modifiqués l'actual normativa de comerç, que l'aplicació del decret suposaria un augment molt significatiu del nombre de llocs de treball, tampoc això sembla acostar-se a la realitat. L'experiència de l'aplicació d'una normativa similar a altres ciutats de l'Estat demostra que un nombre molt significatiu de comerços ha hagut de tancar i el nombre de treballadors ha augmentat en menor quantia que el nombre de comerciants i els seus treballadors que s'han quedat sense feina. Les dades són del mateix Ministeri que impulsa el decret. A qui volen enganyar?

Per totes les consideracions que hem enunciat, la Fundació Barcelona Comerç i les associacions de comerciants que conformen els Eixos Comercials de Barcelona, demanen:

A les administracions catalanes

Què prenguin totes les mesures possibles per evitar l'aplicació del decret a Catalunya, defensant els interessos del comerç, que són, sens dubte, els interessos del país.

Què defensin el tan preuat model de comerç que caracteritza l'existent a les nostres ciutats, i que ha estat –i ho continua sent- una part important en la conformació de la nostra idiosincràsia.

Als proposants del Decret-Ilei

Els hi exigim que el retirin, no és matèria de la seva competència i les conseqüències de la seva aplicació no tan sols no incrementarien les vendes, sinó que provocaria inexorablement el tancament de comerços amb el conseqüent augment de l'atur, la degradació comercial i social del nostre territori, així com l'augment de la inseguretat i la precarització de l'estil de vida mediterrània que ens és propi.